

Marginats socials 1978

Definir de cop qui està o no marginat és molt difícil, no existeix una definició vàlida ni tampoc cap barreja material que determini on comença o acaba la marginació. Per entendre'ns podríem dir que el marginat és tot individu o grup que està o se sent rebutjat constantment per la «majoria» de la societat en què viu.

Parlar avui sobre els marginats és força complicat i fa arronsar el nas a alguns sectors de la societat, que avui ja tenen solucionat el seu graó dins de l'escala social.

El meu intent, en encetar aquest escrit, és arribar, com diu en Lluís Mª Xirinacs, al cor de la persona d'aquesta part del poble que tant li fot; fer-li comprendre que ens cal el seu ajut, que és un ciutadà més i que sense ell, sense tots plegats, és somniar truites tirant endavant una societat més justa.

La societat capitalista ha creat unes classes socials que consumeixen COSES. L'elevat consum del major nombre de productes, a cops inútils, és el que ens donà opció a un graó més o menys alt dins la dita escala social.

Les conseqüències d'aquests fets: uns tenen molt i d'altres molt poc, han creat tammateix el conformisme i anti conformisme.

La Dictadura ha servit de tren de carga per als magatzems de coses dels vencedors que han estat la classe dominant.

L'ordre imposat, mancat d'una justícia popular, al servei d'uns pocs, ha fet possible sobretot que la classe dominant s'hagi fet més forta durant molts anys i ha estat també el motiu que s'hagi despertat en algunes persones l'esperit de lluita contra l'opressió institucionalitzada d'aquelles altres persones que no mereixen la confiança del poble.

Alguns sectors de la societat, localitzables als voltants de les grans urbs, han sofert doble injustícia: per una banda l'opressió política i per altra la marginació social. A aquests llocs hi podem trobar la misèria, fins i tot la fam.

El nostre cos humà està tan alienat per uns esquemes i models imposats per la societat capitalista que rebutja tot el que no segueixi les normes i li repel tot allò que no fa la majoria. El nostre cos és un element que es creu inferior o superior als altres, i sempre veiem que el més fort oprimeix el més

dèbil.

El mateix capitalisme ens ha manipulat els nostres sentiments provocant que siguem caritatius amb els «pobres», quan si ho rumiem tots veiem que és inútil i de res serveix donar misèria a la misèria. Així ens han amagat o intentat que mai descobrim que el que cal és lluitar per la transformació d'aquesta mal repartida societat i intentar crear-ne una altra amb més justícia.

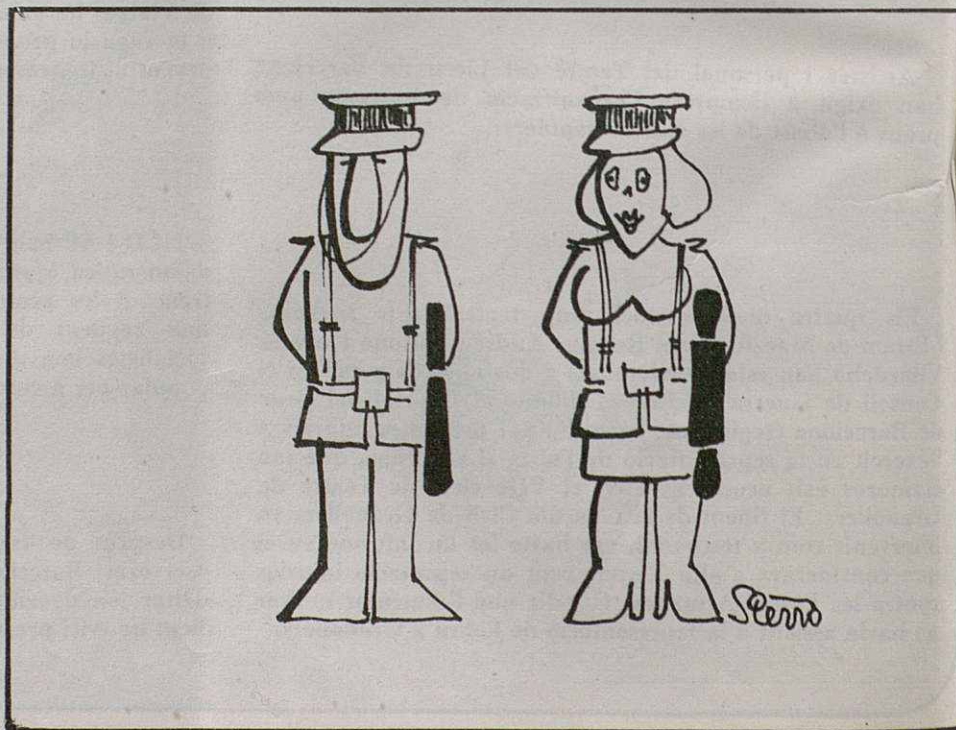
Si ens mirem en un espill, veurem

que la nostra imatge correspon a una classe social determinada, si fem compte dels estris que tenim a casa veurem que en tenim més que altres persones i si rumiem el que hem fet fins ara veurem que no tots hem pogut fer el mateix.

Malgrat les deficientes escoles anti-talanes i amb mals educadors com he tingut, escoles classistes, després de tot i per acabar d'adobar-ho «de pagès» malgrat tammateix tota la repressió dels tots els nivells que hem sofert, nosaltres hem estat uns privilegiats, i encara que tinguem consciència de que som «classe treballadora», ens han immers dins d'un procés alienador, que pot fer-nos perdre la nostra vertadera consciència de classe amb enganys materials. Es pot tot això que ens atrevim a dir que mesura que evoluciona la societat capitalista, ens anem aburgessant.

En el proper article parlaré sobre problemàtiques concretes com poden ser els marginats per qüestions psicològiques o físiques, minusvàlids, jubilats, homosexuals, lesbianes, presos,...

SANTI SANTAMARÍA

Biol
conjur
con el
los ser
El i
por ta
delant
La
entre
terose
(hòm
(mast
cir el
Per
sexual
cie o
cuenta
polític
están
La
mujer
la pro
famili
trabaj
anteri
ces pr
a des
estud
En
la div
se jus
sexual
medic
un m
El
ha he
un m
solo
este c

Apa